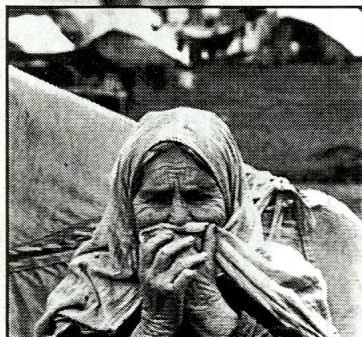

SANOK

CHRYSTUSEM W ŻYCIU

ISSN 1734-1078

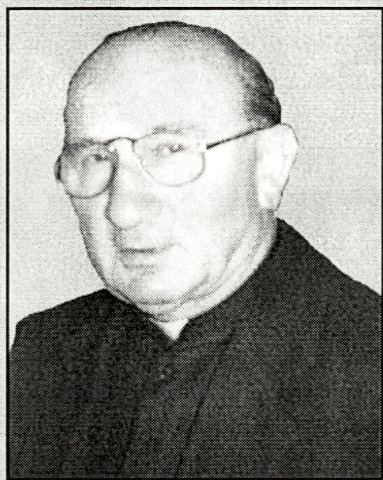
**MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSTUSA KRÓLA**

„Królu niebios, Królu cierniem ukoronowany, ubiczowany, w purpurę odziany, Królu niebios znieważony i oplwany, bądź Królem i Panem naszym tu i na wieki. Amen.

(Modlitwa św. Brata Alberta)

Kochani Czytelnicy

W okresie Wielkiego Postu, w czasie pokuty, ale i odnowienia życia stańmy w jedności z Chrystusem. Odnówmy naszą więź z Nim. Niech nam pomoże Renowacja Misji św., które przeżywaliśmy ubiegłego roku. Wejdźmy w te rekolekcje z wiarą, po to, by na nowo iść z Chrystusem w życie do spraw osobistych, domowych, rodzinnych, zawodowych i społecznych. Niech Chrystus na nowo odzyska swoje miejsce w naszym życiu, a z Nim Jego Ewangelia miłości, dobra, prawdy i pokoju.

WYDAWNICTWO

Parafia Chrystusa Króla w Sanoku,
ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 46 305 94
konto parafialne:
85 1240 2340 1111 0000 3197 6091
Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny,
ks. Krzysztof Hassinger oraz Zespół
Redakcyjny
Druk: Drukarnia „Piast Kołodziej”, Sanok,
ul. Cegielniana 54, tel. 013 46 324 94

Redakcja zastrzega sobie prawo
wyboru i adiacji tekstów
e-mail: gazet_chrkrol@tlen.pl
http://www.chrystuskrol-sa-
nok.com.pl

MARZEC**V Niedziela Wielkiego Postu**

V niedziela Wielkiego Postu rozpoczynała tzw. okres pasyjny. Teksty liturgiczne akcentowały temat męki Chrystusa. W tę niedzielę we wszystkich kościołach zasłaniano krzyże, obrazy a nawet ołtarze. Na początku Wielkiego Postu, począwszy od XI wieku, w kościołach zasłaniano ołtarze tzw. „suknem postnym”. W wiekach wcześniejszych nie pozwalano patrzeć na ołtarz i być blisko niego publicznym grzesznikom. Na początku Wielkiego Postu wszyscy uznawali prawdę o swojej grzeszności i podejmowali wysiłki pokutne prowadzące do nawrócenia. Zasłonięte ołtarze, symbolizujące Chrystusa miały o tym ciągle przypominać i jednocześnie stanowiły post dla oczu. Zasłona krzyż jest symbolem żalu i pokuty, jakim grzesznik oddać się powinien, aby mu wolno było znowu podnieść oczy na majestat Boski, którego oblicze nieprawościami swoimi sobie przysłonił; wyobraża także poniżenie Chrystusa, zakrywające chwałę Jego bóstwa na krzyżu. Uroczyste odsłonięcie krzyży w Wielki Piątek przypomina, że Chrystus na krzyżu stał się Zwycięzcą każdego grzechu.

18 niedziela

Uroczystość św. Józefa – Odlubieńca NMP

19 sobota

Święty Józef, potomek z rodu Dawida, mieszkaniec Nazaretu, cieśla, przeczysty małżonek Maryi, przybrany Ojciec i Żywiciel Syna Bożego.

Niedziela Palmowa – Niedziela Męki Pańskiej

20 niedziela

Pamiętka uroczystego wjazdu Jezusa do Jerozolimy, w czasie którego tłumy obwoływały Go Królem. Na pamiętkę tego dnia święci się palmy ku czci Chrystusa. Przybycie Chrystusa do Jerozolimy na święto Paschy rozpoczyna czas Jego męki. Dlatego jako Ewangelia tego dnia czytany jest opis Męki Pańskiej.

WIELKI CZWARTEK

24 czwartek

Pamiętka Ostatniej Wieczery Chrystusa i Apostołów, oraz ustanowienia Sakramentu Eucharystii i Sakramentu Kapłaństwa (Dzień Kapłański).

25 piątek

WIELKI PIĄTEK

Dzień Ofiary Jezusa Chrystusa złożonej na krzyżu.

WIELKA SOBOTA

26 sobota

Adorujemy Chrystusa leżącego w grobie. Wieczorem uroczystość obchodzi się Wigilię Paschalną, czyli pamiętkę nocy wyzwolenia, nocy zmartwychwstania.

27 niedziela

**NIEDZIELA ZAMRTWYCHWSTANIA
PAŃSKIEGO**

**"OTO TERAZ
CZAS
UPRAGNIONY,
OTO TERAZ
DZIEŃ
ZBAWIENIA"**

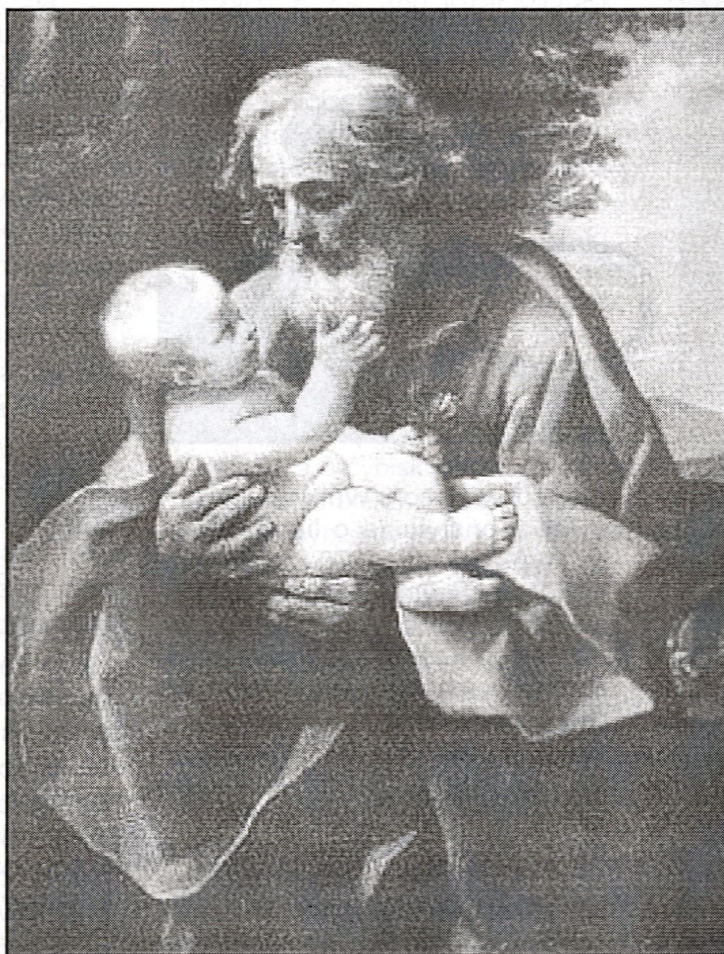
Patron na nasze czasy

Dnia 19 marca, jak co roku, obchodzimy uroczystość św. Józefa, Oblubieńca NMP. Ta milcząca postać Nowego Testamentu wpisała się mocno w historię zbawienia nie tylko dzięki wybraniu Go na męża Maryi i Opiekuna Zbawiciela, ale też dzięki Jego postawie, wierze i trosce wyrażanej na kartach Biblii nie słowami, ale konkretnymi czynami wiary i miłości. Święty Józef z Nazaretu, potomek z rodu Dawida, mąż sprawiedliwy, z woli Bożej przeczysty małżonek Niepokalanej Dziewicy, a tym samym przybrany Ojciec i Żywiciel Syna Bożego. Właściwie nic nie wiemy o Jego rodzicach i życiu przed Jego pojawieniem się w historii Maryi i Jezusa. W Bożym planie zbawczym odegrał sumiennie swoje zadanie. Wiemy, że w najbliższym otoczeniu cieszył się szacunkiem. Szacunkiem darzył go także pierwotny Kościół. Od VIII w. kult św. Józefa zaczął przybierać formy liturgiczne. Główną uroczystością św. Józefa, 19 marca, obchodzoną najpierw lokalnie, papież Pius V wpisał do kalendarza powszechnego.

Wraz z rozwojem bractw św. Józefa pojawiły się różne nabożeństwa, jak: nowenna, marcowe, środowe, nieustającej czci, godzinki, litanie i pieśni. Pius IX zwrócił uwagę na św. Józefa jako patrona rodzin, małżeństw, wychowawców, robotników, młodzieży i dzieci. W 1870 roku papież ten ogłosił św. Józefa Patronem Kościoła Powszechnego. W czasach już nowożytnych zaczęto go czcić jako patrona do-

brej śmierci, gdyż jest to najbardziej błogosławiona śmierć - umierać w obecności Jezusa i Maryi. Ikonografia prawie zawsze przedstawia go jako starca, z Dzieciątkiem Jezus na ręce, z narzędziami cieśli, z lilią, z kijem wędrownym.

Święty Józef to: Patron Kościoła Powszechnego, Kanady, Meksyku, Austrii, Peru, Filipin, Bawarii, Czech, Tyrolu, Styrii, Koryntu, dobrej śmierci, rodzin, małżeństw, wychowawców, robotników, mło-

dzieży i dzieci, czystości (dziewictwa), drwali, stolarzy, cieśli, kołodziej, inżynierów, grabarzy, podróżujących, banitów, bezdomnych; wzywany w przypadku chorób oczu, w pokusach oraz rozpaczliwym położeniu.

Akt poświęcenia się świętemu Józefowi

Święty Józefie, mój najmilszy Ojciec, po Jezusie i Maryi najdroższy mojemu sercu, Tobie

się powierzam i oddaję, jak powierzyli się Twojej opiece Boży Syn i Jego Przeczysta Matka. Przyjmij mnie za swoje dziecko, bo ja na całe życie obieram Cię za Ojca, Opiekuna, obrońcę i Przewodnika mej duszy. O mój najlepszy Ojciec, święty Józefie, prowadź mnie prostą drogą do Jezusa i Maryi. Naucz mnie kochać wszystkich czystą miłością i być gotowym do poświęceń dla bliźnich. Naucz walczyć z pokusami ciała, świata i szatana i znosić w cichości każdy krzyż, jaki mnie spotka. Naucz pokory i posłuszeństwa woli Bożej. O najdroższy święty Józefie, bądź Piastunem mej duszy, odkupionej Krwią Chrystusa. Czuwaj nade mną, jak strzeżesz Dzieciątko Jezus, a ja Ci przyrzekam wierność, miłość i całkowite posłuszeństwo, bo ufam, że za Twym wstawiennictwem będę zbawiony. Nie patrz na moją nędzę, ale dla miłości Jezusa i Maryi przyjmij mnie pod swą Ojcowską opiekę. Amen.

Modlitwa do Świętego Józefa o dobrą śmierć

O Święty Józefie, mój dobry Ojciec, któryś miał

niewymowną pociechę umierania w objęciach Jezusa i Maryi, ratuj mnie zawsze zwłaszcza w tej chwili, kiedy dusza moja będzie blisko opuszczenia ciała. Wyjednaj mi łaskę oddania ducha podobnie jak Ty, w objęciach Jezusa i Maryi. Jezu, Maryjo, Józefie Święty, teraz i w godzinę śmierci w ręce Wasze oddaję duszę moją. Amen.

Święty Józefie módl się za nami!

Z HISTORII MSZY ŚWIĘTEJ cz. 2

Struktura Mszy św. ukształtowała się do VII wieku. Powstały stałe teksty modlitw, pierwsze księgi. Zbudowano wspaniałe bazyliki, w których można było sprawować „królewską” liturgię. Na Zachodzie w liturgii przyjął się język łaciński. Liturgie mszalne w poszczególnych metropoliach (Antiochia, Aleksandria, Rzym) zaczęły się różnicować. Liturgia rzymska w swoich zasadniczych zrębach przetrwała aż do czasów współczesnych. W średniowieczu wprowadzono do mszy ciche modlitwy celebransa, językiem liturgii pozostała łacina, której lud nie rozumiał.. Z biegiem czasu Msza święta coraz bardziej oddalała się od ludzi. Rozwijała się natomiast tzw. pobożność ludowa: w czasie mszy św. śpiewano pieśni religijne, litanie, godzinki, odmawiano różaniec. Szczególną cześć oddawano postaciom eucharystycznym, czego skutkiem było np. przekonanie, że wystarczy przyjść „na Podniesienie” albo tylko na Komunię świętą, aby wypełnić obowiązek uczestniczenia we mszy świętej. Patrzenie na Hostię uważano za źródło licznych łask, a nawet za pewien rodzaj Komunii świętej duchowej. Na dalszy plan zesza prawda o Mszy św. jako ofierze Chrystusa i Kościoła. Rozwinęły się też tzw. msze prywatne, czyli bez udziału ludu, które zakonnicy odprawiali nawet kilka razy dziennie (msza św. stała się środkiem zbawczym i antidotum na wszelkie bolączki, ochroną przed niebezpieczeństwami ciała i duszy), w kościołach i klasztorach przybywało ołtarzy bocznych. Do tekstów liturgicznych przedostało się wiele elementów legendarnych, „cudownych” modlitw i praktyk niezgodnych ze zdrową pobożnością. Reformę podjął Sobór Trydencki (1545-1563). Ujednolicił on kult w całym kościele, oczyścił liturgię z niezdrowych elementów (owocem było m.in. wydanie Mszału Rzymskiego w 1570 r., który obowiązywał aż do XX w.), nie ożywił jednak udziału wiernych w liturgii. W baroku liturgię zaczęto traktować jak widowisko – w kościołach budowano loże, muzyka organowa i utwory chóralne, wykonywane w czasie mszy świętej rozrastały się do wymiarów koncerto-

wych. Pobożność wiernych koncentrowała się na adoracji Najświętszego Sakramentu. W epoce oświecenia pojawiły się pierwsze postulaty powrotu do liturgii z pierwszych wieków (m.in. odprawianie Mszy św. twarzą do wiernych, zaprzestanie odmawiania różańca w czasie Mszy św. i zastąpienia muzyki instrumentalnej śpiewami ludowymi, częsta Komunia św.). Rzeczywistą odnowę liturgii, której troską stał się ożywiony udział wiernych w liturgii i która zaowocowała dokumentami Soboru Watykańskiego II zapoczątkował dopiero „ruch liturgiczny” w II poł. XIX w. Pierwszym owo-

cem obrad Soboru Watykańskiego II była „Konstytucja o liturgii świętej” (1963). W roku 1970 został wydany „Mszał Rzymski” Pawła VI, który zawierał odnowione obrzędy Mszy św. dla całego Kościoła. Odnowa posoborowa wprowadziła języki narodowe i dopuściła wiernych do sprawowania funkcji liturgicznych (lektor, psalterysta, komentator, udział w procesji z darami, nadzwyczajny szafarz Komunii świętej). W tekstach mszalnych pojawiły się nowe modlitwy nawiązujące do tradycji starożytnej. Przywrócono min. modlitwę powszechną, psalm, możliwość udzielania Komunii św. pod dwiema postaciami. O ile w niektórych krajach wciąż jeszcze nie do końca wprowadzono w życie postulaty reformy posoborowej, to w innych doszło do nadużyć, na skutek zbyt liberalnego podejścia do obrzędów mszy świętych. Ostatnie dokumenty Stolicy Apostolskiej, a także ogłoszenie Roku Eucharystii stały się okazją do dalszej odnowy liturgii i przywrócenia Eucharystii należnego jej miejsca w życiu chrześcijan.

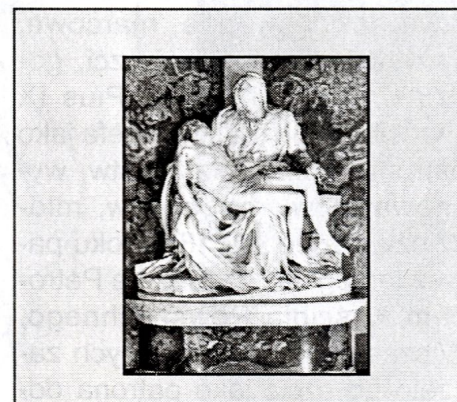
Katarzyna Fuksa

nabożeństwa wielkopostne cz. 2 GORZKIE ŻALE

Spośród nabożeństw Wielkiego Postu na szczególną uwagę zasługują rozpowszechnione w całym naszym kraju „Gorzkie Żale”. Nabożeństwo to powstało na tle średniowiecznych misterii czyli scenicznych przedstawień religijnych. Po raz pierwszy odprawiono je w roku 1707 w kościele św. Krzyża w Warszawie. Stąd rozpowszechniło się ono w całej Polsce. Treścią „Gorzkich Żali” jest żałosne rozmyślanie wśród rzewnych pieśni gorzkiej męki Jezusa Chrystusa, oraz wyrażenie najgłębszego współczucia męczonemu Zbawicielowi i Matce Jego Bolesnej, jako też serdeczny żal za grzechy, które są przyczyną cierpienia Pana Jezusa. Lud polski w skupieniu i z niezwykłą gorącością ducha bierze udział w tym wzniosłym nabożeństwie, odprawianym przed wystawionym Najświętszym Sakramentem.

Każda z trzech części „Gorzkich Żali” składa się z hymnu, w którym rozważamy poszczególne momenty Męki Pańskiej, z lamentu duszy, w którym serce nasze, nawskroś przejęte współczuciem, bezpośrednio zwraca się do cierpiącego Jezusa, oraz z pełnej żalości rozmowy duszy naszej z Matką Bolesną. Serdeczne pienia „Gorzkich Żali” obfitują w wzruszające porywy wiary, skruchy, miłości i wiary.

oprac. na podst.: „Rok Boży w liturgii i tradycjach Kościoła świętego”

SANOCKA PIĘĆDZIESIĄTNICA

**Pragniemy,
aby Duch święty,
którego otrzymamy
umocnił nas
do mężnego
wyznawania wiary**

i do postępowania według jej zasad.

21 lutego 2005 roku J. E. Ksiądz Arcybiskup Józef Michalik podczas uroczystej Mszy świętej udzielił młodzieży klas III gimnazjum sakramentu bierzmowania.

Młodzież nasza przygotowywała się do przyjęcia darów Ducha Świętego w ramach katechezy, ale także obok niej. Etapy przygotowania objęły spotkania z rodzicami, rekolekcje zamknięte, w których młodzież wzięła udział w 99%. Przy tej okazji pragniemy podziękować księżom: Wiesławowi Kałamarzowi i Krzysztofowi Hassingerowi za przeprowadzenie tych rekolekcji, a rodzinom z Domowego Kościoła za pomoc materialną i pracę. Bezpośrednim przygotowaniem było także pogłębienie wiedzy religijnej, które zakończyło się egzaminem przeprowadzonym przez ks. prałata Feliksa Kwaśnego, Archiprezbitera Sanockiego, za co składamy Mu serdeczne Bóg zapłać.

Po kilku spotkaniach przygotowujących w kościele w sobotę 19 lutego młodzież po nabożeństwie pokutnym przeżyła swój sakrament pokuty – spotkanie z Jezusem przebaczącym. Dziękujemy kapłanom za posługę sakramentalną. Po wybraniu imion oraz zaproszeniu świadków bierzmowania młodzież

zgrupowała się w kościele, który dzięki pomysłom artystycznym i dekoracyjnym p. Krystyny Szwan nabrał do właściwego przeżywania uroczystości.

Razem z uczniami naszego gimnazjum (194 osoby) sakrament bierzmowania przyjmowała młodzież z parafii dekanatu: Bukowsko (47 osób), Nowotaniec (28), Nowosielce (50), Pielnia (17), Pisarowce (2), Trepcza (16), Sanok – Dąbrówka (46).

O godzinie 16.00 rozpoczęła się uroczysta Msza święta, której przewodniczył J. E. Ks. Abp Józef Michalik. Mszę św. koncelebrowali: gospodarz ks. prałat Feliks Kwaśny, ks. dziekan Andrzej Skiba oraz kapłani z dekanatu. Uroczystość uświetnili także dwaj księża diakoni odbywający praktykę diakonańską w parafii Mrzyglód i Sanok-Dąbrówka.

Po pozdrowieniu, księdza arcybiskupa powitała młodzież, rodzice bierzmowanych oraz ks. prałat, prosząc o udzielenie sakramentu bierzmowania. Po liturgii Słowa, którą uświetniła nasza schola, ks. prałat oficjalnie poprosił księdza arcybiskupa o udzielenie sakramentu bierzmowania. W kazaniu ks. arcybiskup mówił „o ważnych w tych czasach wartościach duchowych, które przez wielu są łamane i zatracane. Nawet niektórzy politycy swoim życiem napadają na wiarę i ośmieszają ją”. Ks. Abp zwrócił się do młodych, aby się nie załamywali, byli odpowiedzialni za swoje czyny; są bardzo potrzebni Kościołowi” /relacja uczennic kl. III e – Karoliny Solarz i Emilii Szelest/.

Po kazaniu młodzież odnowiła przyrzeczenia chrzcielne i odbył się właściwy obrzęd sakramentu bierzmowania. Najpierw ks. arcybiskup wraz z kapłanami upraszał łaski zstąpienia Ducha Świętego na zgromadzoną młodzież: „*Boże wszechmogący, Ojciec naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który odrodziłeś te sługi swoje przez wodę i Ducha Świętego i uwolniłeś ich od grzechu, zeslij na nich Ducha Świętego Pocieszyciela, daj im ducha mądrości i rozumu, ducha rady i męstwa, ducha umiejętności i pobożności, napełnij ich duchem bojaźni Twojej. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen*”, a następ-

nie podchodził do każdego z osobna i namaszczając czoło Krzyżmem świętym wypowiadał odpowiednią formułę: „*przyjmij znamię daru Ducha Świętego*”, oraz przekazywał znak pokoju: „*Pokój z tobą*”.

Po zakończeniu obrzędu sakramentu bierzmowania odnowili przyr-

*O Stworzycielu,
Duchu, przyjdź
nawiedz dusz wiernych
Tobie kraj
niebieską łaskę
zestąć racz
sercom, co dziełem
są Twych rąk*

zeczenia abstynenckie złożone w dniu I Komunii świętej. W darach ofiarnych młodzież przyniosła do ołtarza: złożone przyrzeczenia, świecę, kwiaty, chleb i wino. Jako dar wdzięczności za sakrament bierzmowania młodzież naszej parafii złożyła figurki do szopki bożonarodzeniowej, która znajduje się w dolnym kościele. Po Komunii Świętej ks. arcybiskup poświęcił krzyżyki, które każdy bierzmowany otrzymał na pamiątkę tego sakramentu.

Z wezwaniem mszalnym: „*Idźcie w pokój Chrystusa*” młodzież umocniona Duchem Świętym poszła w dalsze przeżywanie swojej niełatwej młodości i życia.

Dziękujemy młodzieży za postawę godną dojrzałego chrześcijanina, rodzicom, wychowawcom, kapłanom, służbie kościelnej za pomoc.

Katecheci młodzieży bierzmowanej

SYMBOLE

Ich znaczenie i przesłanie

Zbliżające się święta Zmartwychwstania Pańskiego każą przypomnieć znaczenie znaków i symboli, spotykanych w wielkanocnej Liturgii. Oto one:

1. palma - Nasze palmy to najczęściej gałązki wierzby. Od pradawnych czasów człowiek poznaje po wierzbie zbliżającą się wiosnę. Wierzba miała od bardzo dawna w życiu ludzi wsi dość wielkie znaczenie. Tak w kulcie religijnym, jak w medycynie. Jest ważnym pożytkiem nektarowym dla pszczoł, miała też znaczenie przemysłowe, przypisuje jej lud nawet właściwości magiczne. Gałązkom poświęconym w kościele przypisuje się niezwykłą moc. Dawniej święcone palmy wtykano w mieszkaniu za lustro, za obrazy świętych w przekonaniu, że przechowywanie ich w domu zdoła zabezpieczyć jej mieszkańców przed burzą i piorunami. W Wielki Czwartek wieczorem ojciec robił z gałązek palmowych małe krzyżyki, które w Wielki Piątek rano roznosi się po polach. Mają one te pola zabezpieczać przed gradobiciem i innymi kłeskami. Palemka - miała chronić ludzi, zwierzęta, domy, pola przed ogniem złem tego świata.

2. ogień - jest źródłem światła; ogrzewa, oczyszcza i spala to, co niepotrzebne; nieraz leczy, a nieokiełznany – niszczy i obraca w popiół. Z czasem chrześcijaństwo zaczęło przejmować go jako znak Chrystusa – Światłości rozpraszającej mrok. Tam gdzie światło, tam znika paraliżujący nas lęk. Blask światła wzbudza w nas radość, wskazuje kierunek; sprawia, że rozpoznajemy właściwą drogę i nie zbaczamy z niej. W Wielką Sobotę węgielki z ognia palonego w czasie Liturgii wrzuca się do poświęconej wtedy wody na znak dołączenia do oczyszczającej i uzdrawiającej mocy wody jeszcze żaru i płomienia Chrystusowej miłości i siły.

3. paschał – Świeca płonąca kurczy się, topi się, by użyczyć swego istnienia płomieniowi. Emanuje zeń przyjazne dla nas ciepło i blask. W Chrystusie „gorejącym ognisku miłości”, płonie pragnienie, które nie zna końca. Jest to pragnienie uszczę-

śliwienia człowieka i wydobycia go z mroków grzechu przez Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie.

4. woda - W tradycji judeochrześcijańskiej woda stała się znakiem życia nadprzyrodzonego, przeobrażającego sam duchowy rdzeń człowieczeństwa. Wodą Ducha jest łaska – dar darmo dany przez Chrystusa. Łaska Chrystusa przypomina studnię bez dna. Wszyscy mogą z niej czerpać. Od momentu chrztu łaska wkroczyła w nasze życie. Ona nas formuje, odnawia, krzepi i uzdalnia do wydawania duchowych owoców. Zaspokaja nasze pragnienie. Bez niej marniejemy, oczyszcza.

5. chleb - Chleb powstaje z połączenia darów ziemi, stworzonych przez Boga i twórczego wysiłku człowieka. Chleb nas jednoczy, bo wszyscy go potrzebujemy. Chrystus to Chleb żywy – daje siebie do spożycia za darmo. Pragnie tylko, abyśmy o Niego zabiegali, abyśmy Go sobie cenili.

6. chrzan - święci się, aby pamiętać o gorzkiej Męce Chrystusa. Dawniej śniadanie wielkanocne rozpoczynano od zjedzenia całej łaski chrzanu, żeby ustrzec się od bólu zębów i brzucha.

7. sól - Używanie przypraw do przyrządzania posiłków pokazuje nam, że cel jedzenia nie tkwi jedynie w napełnianiu żołądka - smak odgrywa niebłahą rolę. Sól, jako nosicielka przedziwnej siły vitalnej, użyta we właściwych proporcjach, zachowuje i przedłuża życie, chroni przed zepsuciem, obdarza potrawy odpowiednim smakiem. Św. Hieronim nazywa Chrystusa „niebieską solą”, która swoją ożywczą mocą przenika niebo i ziemię i czyni nasze życie smaczną potrawą.

8. jajko – symbol nowego życia, które wychodzi z zamkniętej skorupy. W kontekście Zmartwychwstania jest symbolem nowego życia i zmartwychwstania, które przynosi Chrystus.

9. pisanki - (barwione jajka) wywodzą się z pogańskich wierzeń i obrzędów Słowian. We wczesnym średniowieczu wyrabiano zarówno jednobarwne, jak i wzorzyste pisanki. Pisanki dawano w podarunku jako dowód życzliwości i sympatii, oraz jako życzenia kolorowego, barwnego życia.

10. baranek - Łagodność i niewinność, to pierwsze słowa jakie cisną nam się na usta, kiedy myślimy o baranku. Według Izraelitów czystość baranka składanego w ofierze, miała przebłagać Boga za grzechy. Baranek nie potrafi się obronić, nie jest w stanie uciec, a przy tym zachowuje swoją nieskazitelność. Robią z nim co chcą, pędzą go, gdzie się im podoba, a on posłuszny w swej „naiwności” idzie, nie wiedzieć czasem dokąd. Ba-

ranek bez skazy – Chrystus – przyjął nasze zrzucanie winy na innych. Ten balast przygniatał nas niemiłosiernie. A On wzięwszy go na siebie, milczał. Pozwolił stać się widowiskiem i dał się rozszarpać. Jednak wbrew temu, co narzuca się naszym oczom, nie był on ofiarą losu. Stał się ofiarą miłości.

11. zajaczek - obwieszcza wiosenną odnowę. Kiedyś jego wizerunek kojarzono z grzesznikami, którzy odbyli oczyszczającą pokutę. Potem zaczął obdarowywać dzieci łakociami i prezentami. Jest symbolem zdrowia, płodności i zmysłowości.

*Dlaczego płaczesz?
młody chłopiec zapytał swą mamę.
Ponieważ jestem kobietą, odpowiedziała mu.
Nie rozumiem, odpowiedział.
Ona go przytuliła i rzekła: i nigdy się nie dowiesz,
ale nie martw się, to normalne.*

*Później chłopiec spytał swojego Ojca,
Dlaczego Mama płacze bez powodu?
Wszystkie kobiety płaczą bez powodu.
...było to wszystko co mógł mu odpowiedzieć.*

*Mały chłopiec urósł i stał się mężczyzną
i wciąż nie wie, dlaczego kobiety płaczą.
Nareszcie uklęknął złożył ręce i zapytał:
Boże... Dlaczego kobiety płaczą (tak łatwo)?
A Bóg mu odpowiedział...*

*...Kiedy tworzyłem kobietę
postanowiłem ją uczynić wyjątkową.
Stworzyłem jej ramiona na tyle silne
by mogła dźwigać ciężar całego świata!
Dałem jej nadzwyczajną siłę,
pozwalającą jej rodzić dzieci
jak również znosić odrzucenie,*

*spowodowane czasem przez jej własne dzieci!
Dałem jej stanowczość, która pozwala jej
na opiekę nad rodziną i przyjaciółmi.
Niestraszna jej choroba!
Stworzyłem ją wrażliwą,
aby kochała wszystkie dzieci,
nawet wtedy, gdy jej własne ją bardzo skrzywdzą!
Dałem jej siłę, aby opiekowała się swoim mężem
mimo jego wad,
Zrobiłem ją z żebra swego męża,
tak, aby chroniła jego serce!
Dałem jej mądrość, aby wiedziała, że dobry mąż
nigdy nie skrzywdzi swej żony.
Czasem jednak testuje jej siłę
i Jej wytrwałość w wierze w niego.
Synu, na sam koniec...
Dałem jej również łzę do wyptakania.
Jest to jej jedyna słabość!
Jeśli kiedyś zobaczysz, że płacze,
powiedz jej jak bardzo ją kochasz
i jak wiele robi dla innych.
I jeśli nawet wciąż płacze, sprawiłeś, że poczuła
się o wiele lepiej.*

Ona jest wyjątkowa!!!

Jaką naprawdę jest Kobieta?

*Nie da się chyba nigdy odpowiedzieć na pytanie o to jakim naprawdę jest człowiek.
Człowiek zawsze pozostanie wielką tajemnicą w rękach Bożych
i w oczach drugiego człowieka.*

*Życząc wszystkim Kobietom z okazji Dni Świąt Wszystkiego, co najlepsze,
wiele dobra, ciepła i zrozumienia, szacunku i miłości
zostawmy kilka myśli, ale nie tylko Dm, ale każdemu z nas.....*

aby lepiej poznać, kochać i uwierzyć...

W ramach V Regionalnej Olimpiady Wiedzy o Wielkich Polakach w całej diecezji odbył się w dniu 12 II 2005 r. etap na szczeblu archidiecezjalnym. W Gimnazjum nr 4 w Sanoku na szczeblu Archidiecezjalnym udział wzięło 49 uczniów szkół gimnazjalnych. Przedmiotem wiedzy była postać ks. Bronisława Mar-

kiewiczicza, kapłana diecezji przemyskiej, założyciela Zgromadzenia Księży Michalitów.

Nad zmaganiem uczniów z przygotowanym testem czuwały trzy komisje pod przewodnictwem ks. Feliksa Kwaśnego (archidiecezjalnego) i dyrektor Gimnazjum nr 4 w Sanoku p. Barbary Glinianowicz., ks. Tomasza Węgrzyńskiego (metodyka nauki religii) i ks. Stanisława Kota - wicedziekana sanockiego.

I miejsce zajęła Aldona Ząbek z Gimnazjum w Domaradzu z 58 punktami, II wywalczyła po dogrywce Diana Janusz z Gimnazjum w Golcowej z 51 punktami, III - Paulina Piotrowska z Zespołu Szkół w Pobiednie (51), IV - Krzysztof Lipiński z Gimnazjum nr 22 w Sanoku (48) a V nasza reprezentantka Ewelina Kita

z Gimnazjum nr 4 w Sanoku (47) Wszyscy wymienieni uzyskali również awans do następnego etapu na szczeblu Archidiecezjalnym, który odbędzie się w Miejscu Piastowym, gdzie żył i uświęcał się ks. Bronisław Markiewicz.

Dyplomy, nagrody książkowe i puchary najlepszym piętnastu uczestnikom Olimpiady wręczyli ks. Prałat F. Kwaśny i ks. Tomasz Węgrzyński i ks. Stanisław Kot. Nagrody ufundował Wydział Nauki Katolickiej w Przemyślu, Urząd Miasta Sanoka i ks. Archidziebiter F. Kwaśny.

Organizator II etapu olimpiady Ks. Wiesław Kałamarz życzył wszystkim: „... by postać już niedługo błogosławionego Ks. Bronisława Markiewiczza ogromnego patrioty i człowieka czynu, przyjaciela dzieci i młodzieży zbliżała nas do świętości. Myślę, że nie tylko my kapłani ale i wy młodzi możecie z Jego wiary i miłości do Boga”.

W Szkole Podstawowej nr 2 w Sanoku w dniu 15 II 2005 r. odbył się II etap Konkursu Biblijnego „Dobra Nowina” dla szkół podstawowych.

Wzięli w nim udział zwycięzcy eliminacji szkolnych z dekanatu Sanok I. Komisji Konkursowej przewodniczył ks. Prałat Andrzej Skiba - Dziekan Dekanatu Sanok I oraz Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 2 w Sanoku pani Maria Harajda. W skład Komisji weszli również przybyli na zmagania konkursowe katecheci.

Uczestnicy konkursu zmagali się przez godzinę czasu z testem zawierającym 30 pytań za które można uzyskać było 47 punktów. Po napisaniu testów komisja dokonała ich oceny. Po odkodowaniu testów okazało się, że największą ilość punktów i I miejsce zdobył Krzysztof Żygadło – 44 punkty ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Sanoku (uczący p. Iwona

Kozak). II miejsce przypadło dla Pawła Bondaruk ze Szkoły Podstawowej nr 4 w Sanoku (uczący ks. Wiesław Kałamarz) a trzecie również premiowane awansem do III etapu na szczeblu Archidiecezjalnym Bogumiła Skrzyszewska z Szkoły Podstawowej nr 2 w Sanoku (uczący S. Ewa Woś).

Zaledwie jednego punktu brakło Małgorzacie Nastala z naszej szkoły (SP4), aby znaleźć się w następnym etapie. Zdobyła 37 punktów i IV miejsce. Z naszych reprezentantów X miejsce przypadło Paulinie Zajdel.

Wszyscy uczestnicy Konkursu Biblijnego „Dobra Nowina” otrzymali nagrody książkowe ufundowane przez ks. Dziekana A. Skibę. Konkurs zakończono pamiątkowym zdjęciem wszystkich uczestników.

Podsumowując występ naszych reprezentantów trzeba uznać go za bardzo udany i trzymać kciuki za Pawła Bondaruka w następnym etapie.

Odbędzie się on 4 V 2005 r. w Szkole Podstawowej nr 4 w Sanoku.

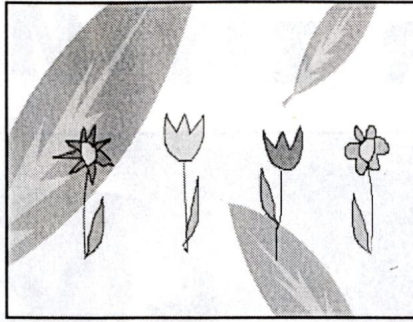
Ks. Wiesław Kałamarz

Alleluja!

Witam Was Kochane Dzieci!
 Zbliżamy się coraz bardziej do dnia, w którym będziemy przeżywać pamiątkę Zmartwychwstania Pana Jezusa. To wydarzenie napełnia serca ludzi wielką radością. Chrystus zatriumfował nad śmiercią i przeszedł do nowego życia. Jest to najważniejsza prawda dla każdego z nas. Ale zanim będziemy cieszyć się zmartwychwstaniem Chrystusa, przed nami Wielki Tydzień. Szczególnie uroczymy obchodzimy Wielki Czwartek - pamiątkę Ostatniej Wieczerzy, w tym dniu szczególnie pamiętamy o Kapłanach, składamy im życzenia, jest to bowiem dzień ustanowienia sakramentu kapłaństwa. Wielki Piątek - dzień śmierci Pana Jezusa. Oddając życie za nas Pan Jezus pojednał nas z Bogiem, wyzwolił od zła i otworzył nam drogę do nieba. W Wielką Sobotę podziękujmy Panu Jezusowi za to wszystko co dla nas uczynił.

Zapraszam wszystkie dzieci do uczestnictwa w Triduum Paschalnym. W poranek Wielkanocny cieszymy się Chrystusem, zmartwychwstałym. Przeżywajmy tę wielką radość i dziękujmy Chrystusowi za zbawienie.

W Y D A R Z Y Ł O S I Ę

01. luty

W naszej parafii odbył się Przegląd Zespołów Jasełkowych, Szopek, oraz kartek świąteczno – noworocznych dzieci szkół podstawowych i gimnazjum. W Przeglądzie wzięło udział 10 zespołów jasełkowych, oraz wykonawcy szopek i kartek. Ten kolejny już przegląd został zorganizowany przez Młodzieżowy Dom Kultury w Sanoku i naszą parafię, gromadząc nie tylko wykonawców, ale też licznych widzów podziwiających występy zespołów i konkursowe wystawy.

Gimnazjum nr 4 w Sanoku odbył się konkurs na szczebłu Archiprezbiteratu Sanockiego. Przedmiotem wiedzy była postać ks. Bronisława Markiewicza.

13. luty

Fundacja Zdrowia na rzecz szpitala „SZPI-TAL” w Sanoku wraz z parafią Chrystusa Króla w Sanoku podczas zbiórki niedzielnej do puszek zebrała na kupno tomografu komputerowego **4005 zł. 32 gr.** Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

15. luty

W Szkole Podstawowej nr 2 w Sanoku odbył się II etap Konkursu Biblijnego „Dobra Nowina” dla szkół podstawowych. Wzięli w nim udział zwycięzcy eliminacji szkolnych z dekanatu Sanok I

21. luty

Młodzież klas III gimnazjum z naszej parafii, oraz z 7 innych - sąsiednich przyjęła w naszym kościele z rąk ks. Abpa Józefa Michalika sakrament bierzmowania.

04. luty

Ukonstytuował się nowy Zarząd Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży działający przy naszej parafii: Prezes: Małgorzata Janoszek, Zastępca: Magdalena Kula, Sekretarz: Karolina Solarz, Skarbnik: Emilia Szelest

09. luty

„Prochem jesteś i w proch się obrócisz”, „nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”. Tymi słowami i pokutnym gestem posypania głów popiołem rozpoczęliśmy okres Wielkiego Postu ofiarując Bogu naszą pokutę i nasze postanowienia.

12. luty

W ramach V Regionalnej Olimpiady Wiedzy o Wielkich Polakach w

W MINIONYM MIESIĄCU

odeszli do wieczności:

- Dutkiewicz Eugeniusz
- Makowska Teresa
- Nakonieczny Stanisław
- Szczudlik Ewa

„Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie...”

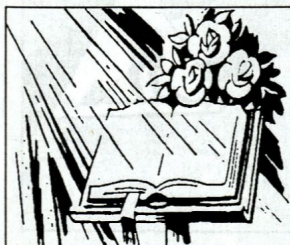
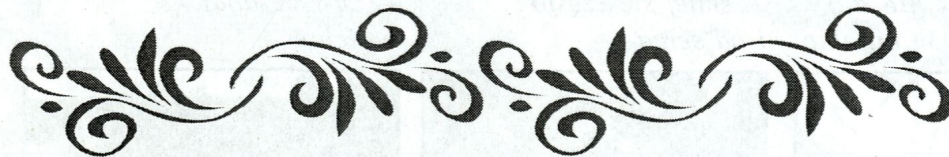
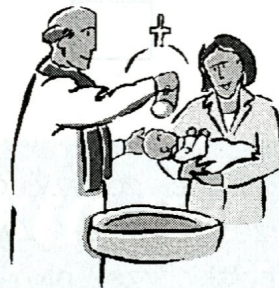
przyjęli sakrament Chrztu św.:

- Bil Martyna
- Domański Krzysztof
- Kędra Kamil
- Konik Łukasz
- Kozioł Martyna
- Twardy Krzysztof
- Tymowicz Laura

„Trwajcie zawsze w jedności z Chrystusem”

stanęli na ślubnym kobiercu:

„Prośmy Ducha Św., aby uświęcił ten związek i dał małżonkom łaskę wytrwania”

BIBLIOTEKA PARAFIALNA
ZAPRASZAMY *poniedziałki i środy*
po wieczornej Mszy św.
w czasie wakacji tylko w środy

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna

wtorek, czwartek, sobota

17⁰⁰-18⁰⁰

z wyjątkiem uroczystości i świąt

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH

dni powszednie	niedziele
6 ³⁰	7 ⁰⁰
7 ⁰⁰	8 ³⁰
18 ⁰⁰	10 ⁰⁰
	11 ³⁰
	17 ⁰⁰

w okresie wakacji niedzielna
Msza św. wieczorna jest
odprawiana o godz. 19⁰⁰

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego

- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu Stanu Cywilnego

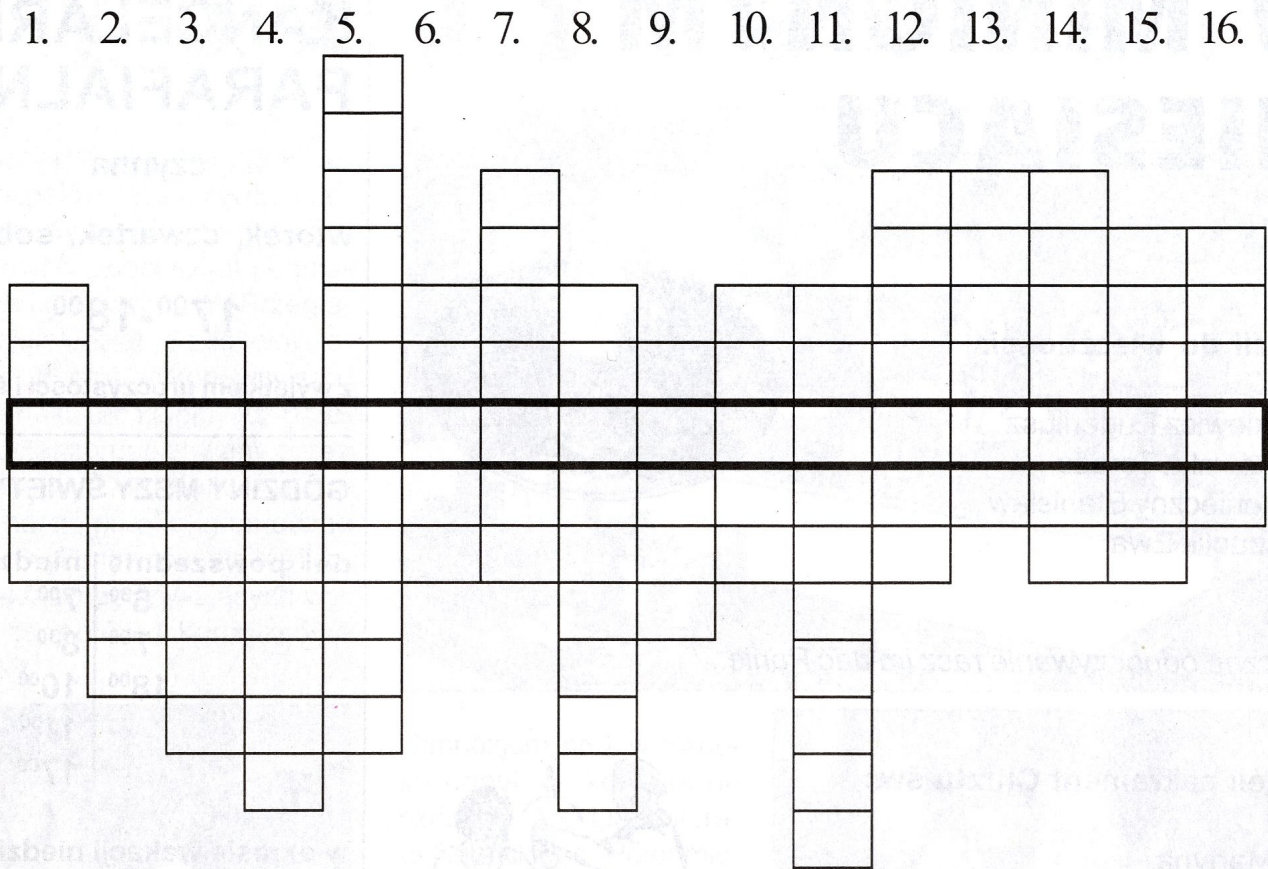
sakramentu małżeństwa

minimum trzy miesiące przed planowanym ślubem należy zgłosić się do kancelarii parafialnej

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu świętego i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań w poradni przedmałżeńskiej (w Sanoku funkcjonuje przy kościele OO. Franciszkanów)
- do wglądu świadectwa ukończenia katechizacji w zakresie szkoły podstawowej i średniej
- zaświadczenie do małżeństwa konordatowego z Urzędu Stanu Cywilnego

pogrzebu

- akt zgonu z Urzędu Stanu Cywilnego

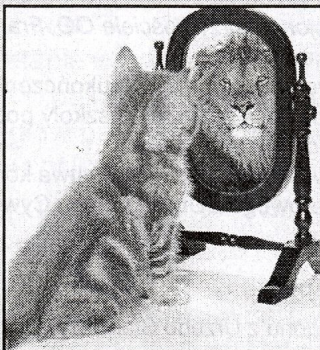

1. Tak m.in. nazywano Jezusa;
2. Człowiek po przyjęciu Komunii ś. jest w stanie ... uświęcającej;
3. Przeprowadził Izraelitów przez Morze Czerwone;
4. Zwiastował Maryi, że urodzi Zbawiciela;
5. Pierwsza Tajemnica Radosna;
6. Jedna z polskich rzek, płynie m.in. przez Kraków;
7. W Starym Testamencie - Szeol, miejsce wszystkich zmarłych, wieczna ciemność - inaczej;
8. Dobra Nowina o Jezusie Chrystusie;
9. Koncentracja, skupienie, słuchanie np. nauczyciela podczas lekcji;
10. Kto go wykonuje, dwa razy się modli;
11. Miejsce, w którym Jezus spożył wieczerzę z uczniami;
12. Zdrobnienie słowa "mała" - "całkiem mała", ...;
13. "Zdradził Jezusa" za 30. srebrników;
14. Była nią np. Marta dla Łazarza;
15. Np. wujek, ciocia, kuzynka itp.;
16. Zmysł, który sprawia, że człowiek widzi.

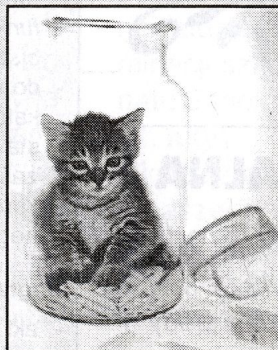
HUMOR HUMOR HUMOR HUMOR HUMOR

Rady przydatne na całe życie:

1. nigdy nie trać pewności siebie

3. nikomu nie daj się nabić w butelkę

2. śmieć się często i od serca

4. zawsze dbaj o siebie

